**Cum stropul cristalin de mare,**
**cu marea-n veci se face una,**
**că-i smuls din ea - şi totdeauna**
**revine în întâia stare,**

***aşa sunt cei ce prin credinţă***
***ca stropi, născuţi din Apa Vie,***
***uniţi sunt toţi pe veşnicie,***
***de stau în Veşnica Fiinţă.***

**Cum o scânteie îşi păstrează,**
**cu focul vie unitate,**
**din trupul lui când nu se-abate,**
**căci numa-n el ea luminează,**

***aşa sunt cei născuţi din focul***
***aprins al dragostei divine,***
***uniţi sunt toţi cu roade pline,***
***în el când îşi păstrează locul!***

**Cum boabele de grâu unite
sunt doar în pâinea minunată,
în suferinţă frământată,
atunci când ele sunt zdrobite,**

***aşa sunt cei ce suferinţa,***
***zdrobitu-le-a dintâia fire,***
***desăvârşiţi sunt în unire,***
***că-n pâinea vieţii-şi au fiinţa!***

**Cum vinul ce dă bucurie**
**e-o unitate fericită,**
**a boabelor ce nimicită,**
**li-e firea cea născută-n**
**vie,**

***aşa sunt cei ce-şi au trăirea,***
***în Viţa harurilor tare,***
***au bucurii şi sărbătoare,***
***în noul vin ceresc, UNIREA.***